

[Morten Lange.]

nu har fået loven begrænset til, er overordentlig beskedne i antal. Jeg tror, det bliver nødvendigt at se i udvalget, hvis denne ordning skal fortsætte, at få disse undtagelsesbestemmelser udvidet noget, for jeg er helt sikker på, at statsstøtte og fritagelse for skat af jord, som i hovedsagen er erhvervet eller ligger hen med spekulationsformål, er umoralsk, og det bliver det høje ting nødt til at tage stilling til og gøre hvad det kan for at forhindre.

Jeg vil i den anledning gerne anholde det ærede medlem hr. Thisted Knudsens bemærkninger, som han nu har forsøgt at definere sig væk fra; oprindeligt fik vi et temmelig klart indtryk af, at det var hans agt at beskytte disse spekulanter. Det var nøjagtigt det, jeg var inde på. Det var det, jeg var inde på, at det skal være et alibi for, at det stadig væk er landbrugsjord, hvis man blot hælder en smule sennep i en gang imellem, så det dog kan se ud, som om det er dyrket. Vi har alt for mange af den slags tilsnigelser og omgørelser af loven i Danmark. Jeg er sikker på, at det, vi må lægge til grund, er, om der foreligger en faktisk spekulationshensigt, og om man har indtryk af, at den pågældende ejer beholder jorden for at kunne sælge den til en pris, som ikke har noget med landbrugsjord at gøre. Det er en sådan spekulationskonstatering, vi må ind på, inden vi går videre med spørgsmålet om skattelempelse.

Så bliver det formodentlig nødvendigt for mig lige at sige lidt om det spørgsmål om antallet af landbrug her i landet, som åbenbart er kommet ind i diskussionen. Jeg synes, det er forkert og dårligt gennemtænkt, når man diskuterer antallet af brug og vil lægge dem sammen og vil finde en mindstestørrelse. Det kommer da virkelig an på, hvad man vil benytte jorden til; før man ved det, kan det ikke nytte at snakke om, hvor store brugene skal være. Jeg synes, at den almindelige diskussion om, at der skal gå så og så mange hektar på et brug, må høre op. Vi må have en helt anden målsætning, før der er mening i at snakke om antallet af brug og om deres størrelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Holger Eriksen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om regulering af den amtskommunale grundskyld af landbrugsejendomme i skatteåret 1964-65.

Lovforslaget (nr. 22) findes i tillæg A. sp. 161, fremsættelsen i tidenden sp. 107).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ove Hansen: Jeg skal ikke knytte mange bemærkninger til dette lovforslag; det svarer jo i nogen grad til det lovforslag, vi lige har behandlet her.

Det foreliggende lovforslag vedrører udelukkende den amtskommunale grundskyld. Ifølge den kommunale ejendomsskattelov gives der amtskommunerne et årligt stats-tilskud til nedsættelsen af den amtskommunale grundskyld af landbrugsejendomme. Nedsættelsen omfatter enhver ejendom, der helt eller delvis er noteret som landbrugs-ejendom. I foråret vedtog vi her i det høje ting en ændring af loven om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme, en ændring, der gik ud på, at landbrugs-ejendomme, der er beliggende inden for områder, der er omfattet af en godkendt byudviklingsplan, og som sælges til en pris, der ligger 75 pct. eller mere over ejendoms-værdien, ikke skal vurderes efter den særlige regel om ansættelsen af grundværdien for landbrugsejendomme — det er den såkaldte bondegårdsregel — men udelukkende på grundlag af grundens værdi i handel ogandel. Ministeren nævner i sin fremsættelsestale, at det ville være i modstrid med formålet med ændringerne, dersom de ejendomme, der bliver vurderet efter de nye regler, skulle nyde godt af statens tilskud til nedsættelse af den amtskommunale